

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

شماره چاپ ۱۴۲۶

شماره ثبت ۵۶۸

دوره نهم - سال چهارم

تاریخ چاپ ۱۳۹۴/۳/۱۶

یک شوری

لایحه معاهده بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت ژاپن در زمینه انتقال محکومان به حبس

کمیسیونهای ارجاعی

قضائی و حقوقی

اصلی:

امنیت ملی و سیاست خارجی

فرعی:

معاونت قوانین

اداره کل تدوین قوانین

باسمه تعالی

شماره: ۵۱۵۶۶/۱۸۳۶۵

تاریخ: ۱۳۹۴/۲/۱۹

جناب آقای دکتر لاریجانی

رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه معاهده بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت ژاپن در زمینه انتقال محکومان به حبس که به پیشنهاد وزارت دادگستری در جلسه مورخ ۱۳۹۴/۱/۵ هیأت وزیران به تصویب رسیده است، برای طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می شود.

حسن روحانی

رئیس جمهور

مقدمه (دلایل توجیهی):

نظر به تمایل ارتقای بیشتر همکاری بین المللی در زمینه اجرای محکومیتها بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت ژاپن و باعنایت به اینکه بازپذیری اجتماعی مجرمانی که در خارج از کشور محکوم به حبس شده اند، از طریق گذراندن دوران محکومیتشان در جامعه خویش مؤثرتر است و این هدف با انتقال آنها به کشور متبوعشان میسر می گردد، لذا لایحه زیر جهت طی تشریفات قانونی تقدیم می شود:

عنوان لایحه:

معاهده بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت ژاپن در زمینه انتقال محکومان به حبس

ماده واحده - معاهده بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت ژاپن در
زمینه انتقال محکومان به حبس مشتمل بر یک مقدمه و هفده ماده به شرح
پیوست تصویب و اجازه تسلیم اسناد آن داده می شود.

رئیس جمهور

وزیر دادگستری

وزیر امور خارجه

بسم الله الرحمن الرحيم

معاهده بین جمهوری اسلامی ایران و ژاپن در زمینه انتقال محکومان به حبس

جمهوری اسلامی ایران و ژاپن (که از این پس «طرف‌ها» نامیده
می شوند)؛

با تمایل به ارتقاء بیشتر همکاری بین‌المللی در زمینه اجرای محکومیت‌ها؛
با مدنظر قراردادن این که این همکاری‌ها باید اهداف عدالت و بازپروری
اجتماعی محکومان را تحقق بخشند؛

با در نظر داشتن آن که این اهداف مستلزم آن است که به افرادی که به دلیل ارتکاب جرم کیفری، در خارج از کشور خود از آزادی محروم شده‌اند، باید این فرصت داده شود که محکومیت خود را در جامعه خویش بگذرانند؛ و نظر به آن که این هدف می‌تواند با انتقال محکومان به کشور متبوع خود به بهترین وجه تحقق یابد؛

به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- تعاریف

از نظر این معاهده:

الف- «محکومیت» به معنای هر مجازاتی است که دربرگیرنده محرومیت از آزادی مقرر شده از جانب دادگاه برای دوره زمانی محدود یا نامحدود به دلیل جرم کیفری باشد؛

ب- «محکوم» به معنای شخصی است که در مورد او محکومیتی در قلمرو هریک از طرفها وضع شده است؛

پ- «حکم» به معنای تصمیم دادگاهی است که محکومیت را وضع می‌کند؛

ت- «دولت صادرکننده حکم» به معنای طرفی است که در آن، در مورد شخصی که ممکن است منتقل شود یا منتقل شده است، محکومیتی وضع گردیده است؛ و

ث- «دولت اجراکننده حکم» به معنای طرفی است که محکوم، به منظور گذراندن محکومیت خود ممکن است به آن منتقل شود یا منتقل شده است.

ماده ۲- اصول کلی

- ۱- هر طرف تعهد می‌نماید طبق مفاد این معاهده، گسترده‌ترین میزان همکاری را در خصوص انتقال محکومان با طرف دیگر به عمل آورد.
- ۲- محکوم برای گذراندن محکومیت وضع شده در مورد خود، می‌تواند طبق مفاد این معاهده از قلمرو دولت صادرکننده حکم به قلمرو دولت اجراکننده حکم منتقل شود. به همین منظور محکوم می‌تواند تمایل خود را به انتقال به موجب این معاهده به دولت صادرکننده حکم یا دولت اجراکننده حکم اظهار نماید.
- ۳- انتقال می‌تواند از جانب دولت صادرکننده حکم یا اجرا کننده حکم درخواست شود.

ماده ۳- شرایط انتقال

- ۱- محکوم فقط تحت شرایط زیر به موجب این معاهده می‌تواند منتقل شود:
  - الف) چنانچه جمهوری اسلامی ایران دولت اجراءکننده حکم باشد، محکوم تبعه ایران، به گونه تعریف شده در قانون مدنی ایران باشد؛ چنانچه ژاپن، دولت اجراءکننده حکم باشد، محکوم تبعه ژاپن و هر شخص دیگری باشد که در حیطه شمول قانون آن در خصوص انتقال فراملی محکومان قرار می‌گیرد؛
  - ب) حکم قطعی باشد؛
  - پ) چنانچه در زمان دریافت درخواست انتقال، حداقل شش ماه از محکومیت محکوم باقی مانده باشد؛

ت) چنانچه محکوم نسبت به انتقال رضایت داده باشد؛
ث) چنانچه فعل یا ترک فعلی که محکومیت بر اساس آن وضع شده
است، طبق قانون دولت اجراکننده حکم، جرم کیفری تلقی شود یا اگر در قلمرو
آن ارتکاب یابد، جرم کیفری محسوب شود؛ و
ج) چنانچه دولتهای صادرکننده حکم و اجراکننده حکم با انتقال موافقت
نمایند.

۲- طرفها می توانند حتی اگر باقیمانده مدت محکومیتی که قرار است
توسط محکوم سپری شود، کمتر از مدت مشخص شده در جزء (پ) بند (۱)
فوق باشد، با انتقال موافقت نمایند.

ماده ۴- امتناع از انتقال

چنانچه انتقال محکوم به حاکمیت، امنیت، نظم عمومی یا دیگر منافع
ضروری هر یک از طرفها خدشه وارد نماید، درخواست انتقال رد خواهد شد.

ماده ۵- تعهد به تامین اطلاعات

۱- دولت صادرکننده حکم، محتوای این معاهده را به آگاهی هر
محکومی خواهد رساند که این معاهده ممکن است در مورد او اعمال گردد.
۲- چنانچه محکوم تمایل خود را به انتقال به موجب این معاهده به
دولت صادرکننده حکم اظهار نموده باشد، دولت صادرکننده حکم بی درنگ پس
از قطعی شدن حکم، مراتب را به آگاهی دولت اجراکننده حکم خواهد رساند.
۳- اطلاعات مزبور شامل موارد زیر خواهد بود:

الف) نام کامل، تاریخ و محل تولد محکوم؛

ب) نشانی محکوم در دولت اجراءکننده حکم، در صورت وجود؛

پ) شرح وقایعی که محکومیت بر اساس آن وضع شده است؛ و

ت) ماهیت، طول مدت و تاریخ آغاز محکومیت

۴- دولت صادرکننده حکم بنا به درخواست دولت اجراکننده حکم،

اطلاعات موضوع بند (۳) فوق را به دولت اجراکننده حکم ارائه خواهد داد.

۵- محکوم از هر اقدام اتخاذ شده از جانب دولت صادرکننده حکم یا

اجراءکننده حکم به موجب بندهای پیشین این ماده و همچنین هر تصمیم اتخاذ

شده از جانب هر یک از دولتها در مورد درخواست انتقال خود، به صورت

کتبی آگاه خواهد شد.

ماده ۶- درخواستها و پاسخها

۱- درخواستهای انتقال و پاسخها به صورت کتبی صورت خواهد گرفت.

۲- درخواستها از جانب مقام صلاحیتدار دولت درخواستکننده برای

مقام صلاحیتدار دولت درخواستشونده از طریق مجاری دیپلماتیک ارسال

خواهند شد. پاسخها نیز از طریق همان مجاری ارسال خواهند شد.

۳- از نظر این ماده، مقام صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران وزارت

دادگستری و مقام صلاحیتدار ژاپن وزارت دادگستری خواهد بود.

۴- دولت درخواستشونده بی‌درنگ دولت درخواستکننده را از تصمیم

خود، مبنی بر پذیرش یا ردّ درخواست انتقال، آگاه خواهد نمود.

ماده ۷- اسناد تکمیلی

۱- دولت اجراکننده حکم در صورت درخواست دولت صادرکننده حکم، موارد زیر را به آن ارائه خواهد نمود:

(الف) سند یا شرحی دال بر اینکه محکوم، تبعه دولت اجراکننده حکم است؛ یا چنانچه ژاپن دولت اجراکننده باشد، محکوم، فردی است که در جزء (الف) بند (۱) ماده (۳) پیش‌بینی شده است؛ و

(ب) نسخه‌ای از قانون مربوط به دولت اجراکننده حکم که مقرر می‌کند فعل یا ترک فعلی که محکومیت به موجب آن در دولت صادرکننده حکم وضع شده است، طبق قوانین دولت اجراکننده حکم، جرم کیفری تلقی می‌شود یا اگر در قلمرو آن ارتکاب یابد، جرم کیفری محسوب خواهد شد.

۲- چنانچه انتقال درخواست شود، دولت صادرکننده حکم اسناد زیر را در اختیار دولت اجراکننده قرار خواهد داد، مگر آن که هر یک از دولتها طبق بند (۲) ماده (۶) قبلاً دولت دیگر را از مخالفت خود با انتقال آگاه کرده باشد:

(الف) تصویر حکم و قانون مستند صدور آن؛

(ب) شرحی مبنی بر میزان محکومیت تحمل شده، از جمله اطلاعاتی در خصوص هرگونه بازداشت پیش از محاکمه، عفو و هر عامل دیگر مربوط به اجرای محکومیت؛

(پ) شرحی حاوی رضایت به انتقال موضوع جزء (ت) بند (۱) ماده (۳)؛ و

ت) در صورت اقتضاء، هرگونه گزارش اجتماعی یا پزشکی در مورد محکوم، اطلاعاتی پیرامون درمان وی در دولت صادرکننده حکم و هرگونه توصیه در مورد درمان بیشتر وی در دولت اجراکننده حکم

۳- هر دولتی می‌تواند پیش از مبادرت به درخواست انتقال یا اتخاذ تصمیم در مورد موافقت یا عدم موافقت با انتقال، درخواست کند که هر یک از اسناد یا شرحهای موضوع بندهای (۱) یا (۲) فوق، در اختیار آن قرار گیرد.

ماده ۸- رضایت و تأیید آن

۱- دولت صادرکننده حکم اطمینان حاصل خواهد کرد محکومی که طبق جزء (ت) بند (۱) ماده (۳) به انتقال رضایت داده، این امر را به صورت داوطلبانه و با آگاهی کامل از پیامدهای حقوقی آن ابراز داشته است. نحوه ابراز رضایت مزبور تابع قانون دولت صادرکننده حکم خواهد بود.

۲- دولت صادرکننده حکم به دولت اجراکننده حکم این فرصت را خواهد داد تا از طریق کنسول یا هر مقام دیگر تعیین شده از سوی دولت اجراکننده حکم تأیید کند که رضایت طبق شرایط مندرج در بند (۱) فوق ابراز گردیده است.

ماده ۹- اثر انتقال برای دولت صادرکننده حکم

۱- تحویل گرفتن محکوم توسط مقامهای دولت اجراکننده حکم، اثر تعلیقی بر اجرای محکومیت در دولت صادرکننده خواهد داشت.

۲- چنانچه دولت اجراءکننده حکم تشخیص دهد که اجرای محکومیت تکمیل گردیده است، دولت صادرکننده حکم، دیگر نمی‌تواند محکومیت را اجراء کند.

ماده ۱۰- اثر انتقال برای دولت اجراءکننده

۱- دولت اجراءکننده حکم با اتخاذ اقدامات لازم طبق قوانین و مقررات خود، اجرای محکومیت را ادامه خواهد داد.

۲- اجرای مستمر محکومیت پس از انتقال، تابع قوانین و مقررات دولت اجراءکننده حکم از جمله قوانین و مقررات حاکم بر شرایط حبس یا سایر اشکال سلب آزادی و نیز قوانین و مقرراتی خواهد بود که کاهش مدت حبس یا دیگر اشکال سلب آزادی از طریق عفو مشروط یا غیره را پیش‌بینی می‌کنند.

۳- دولت اجراءکننده حکم به ماهیت حقوقی و مدت محکومیت تعیین شده از جانب دولت صادرکننده حکم ملتزم خواهد بود.

۴- با وجود این چنانچه این محکومیت به لحاظ ماهیت یا مدت، مغایر با قوانین دولت اجراءکننده حکم باشد، یا قوانین آن چنین مقرر دارد، آن دولت می‌تواند با اتخاذ اقدامات لازم طبق قوانین و مقررات خود، مجازات اعمال شده در دولت صادرکننده حکم را با مجازات تعیین شده در قوانین خود برای جرم مشابه تطبیق دهد. مجازات تطبیق داده شده از لحاظ ماهیت و مدت، تا حد ممکن با مجازات وضع شده در دولت صادرکننده مطابقت خواهد داشت. این مجازات از نظر ماهیت و مدت شدیدتر از مجازات وضع شده در دولت صادرکننده حکم نخواهد بود.

ماده ۱۱- عفو، بخشودگی و تخفیف

هر طرف می‌تواند عفو، بخشودگی یا تخفیف محکومیت را طبق قانون اساسی، قوانین و مقررات خود اعطاء نماید.

ماده ۱۲- تجدیدنظر در رأی

فقط دولت صادرکننده حکم حق تصمیم‌گیری در خصوص درخواست تجدیدنظر در حکم را خواهد داشت.

ماده ۱۳- خاتمه اجراء

دولت اجرا کننده حکم، به محض آن که دولت صادر کننده حکم، هر تصمیم یا اقدامی را به آگاهی آن برساند که در نتیجه آن، قابلیت اجرای محکومیت متوقف می‌شود، اجرای محکومیت را خاتمه خواهد داد.

ماده ۱۴- اطلاعات در خصوص اجراء

دولت اجراء کننده حکم اطلاعات زیر را در خصوص اجرای محکومیت در اختیار دولت صادرکننده حکم قرار خواهد داد:

الف) چنانچه تشخیص دهد که اجرای محکومیت پایان یافته است؛

ب) چنانچه محکوم پیش از تکمیل اجرای محکومیت، از بازداشت فرار

کرده باشد؛ یا

پ) چنانچه دولت صادرکننده حکم گزارش ویژه‌ای را در مورد اجرای

محکومیت درخواست نماید.

ماده ۱۵- زبان و هزینه‌ها

۱- درخواست انتقال و اطلاعات و اسناد موضوع بند (۲) تا (۴) ماده (۵) و ماده (۷) به زبان طرفی که خطاب قرار گرفته است یا به زبان انگلیسی تنظیم خواهد شد.

۲- هر گونه هزینه انجام شده در اجرای این معاهده بر عهده دولت اجراءکننده حکم خواهد بود، مگر هزینه‌هایی که منحصراً در قلمرو دولت صادرکننده حکم صورت گرفته باشد. با وجود این دولت اجراکننده حکم می‌تواند تمام یا بخشی از هزینه‌های انتقال را از محکوم مطالبه نماید.

ماده ۱۶- رایزنی

۱- طرفها بنا به درخواست یکی از طرفها، در خصوص تفسیر و اجرای این معاهده رایزنی خواهند نمود.

۲- هر یک از طرفها می‌تواند در هر زمان به منظور اصلاح این معاهده درخواست رایزنی با طرف دیگر را بنماید.

۳- هر یک از طرفها، طرف دیگر را از اصلاح قوانین خود، موضوع جزء (الف) بند (۱) ماده (۳) آگاه خواهد کرد.

ماده ۱۷- لازم‌الاجراء شدن و خاتمه

۱- این معاهده در سی‌امین روز پس از تاریخی لازم‌الاجراء خواهد شد که در آن، طرفها به منظور اطلاع رسانی به یکدیگر مبنی بر اینکه الزامات قانون اساسی مربوط به خود را که برای اعتبار بخشیدن به این معاهده ضروری است، رعایت کرده‌اند، یادداشت‌های دیپلماتیک را مبادله می‌نمایند.

هیأت‌رئسه محترم مجلس شورای اسلامی

احتراماً، در اجرای ماده (۴) قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور مصوب ۱۳۸۹/۳/۲۵ نظر معاونت قوانین به شرح پیوست نسبت به لایحه معاهده بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت ژاپن در زمینه انتقال محکومان به حبس تقدیم می‌گردد.

معاونت قوانین

نظر اداره کل تدوین قوانین

در اجرای بندهای (۲) و (۴) ماده (۴) قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور

مصوب ۱۳۸۹/۳/۲۵

۱- در اجرای بند (۲):

در طرح لایحه تقدیمی آیین تگارش قانونی و ویرایش ادبی رعایت شده است.

رعایت نشده است. متن اصلاحی طرح لایحه به ضمیمه تقدیم می شود.

۲- در اجرای بند (۴):

اول: از نظر قانون اساسی؛

طرح تقدیمی با قانون اساسی مغایرت ندارد.

دارد. اصل / اصول مغایر و دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می گردد.

طرح تقدیمی از حیث پیشگیری از وقوع جرم با بند (۵) اصل (۱۵۶) قانون اساسی مغایرت ندارد.

دارد.

اصل / اصول مغایر و دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می گردد.

دوم: از نظر سیاست های کلی نظام و سند چشم انداز؛

طرح تقدیمی با سیاست های کلی نظام و سند چشم انداز مغایرت ندارد.

دارد. دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می شود.

سوم: از نظر قانون برنامه؛

طرح لایحه تقدیمی با قانون برنامه مغایرت ندارد.

دارد.

موارد مغایرت و دلیل آن به ضمیمه تقدیم می شود.

چهارم: از نظر آیین نامه داخلی مجلس؛

وضعیت طرح / لایحه تقدیمی از جهت رعایت مقررات آیین نامه داخلی مجلس شورای اسلامی

به شرح زیر می باشد:

ماده ۱۳۱-

۱- موضوع و عنوان مشخص دارد
 ندارد

۲- دلایل لزوم تهیه و پیشنهاد در مقدمه دارد
 ندارد

۳- موادی متناسب با اصل موضوع و عنوان دارد
 ندارد

ماده ۱۳۴- قبلاً تقدیم نگردیده است

- قبلاً در جلسه علنی شماره مورخ تقدیم و در تاریخ در مجلس / کمیسیون

(موضوع اصل ۸۵ قانون اساسی) رد شده و اینک:

با انقضای شش ماه

با تغییر اساسی

بدون تغییر اساسی

پیش از انقضای شش ماه

تقاضای کتبی ۵۰ نفر از نمایندگان (مشروط به تصویب مجلس

تقاضای کتبی کمتر از ۵۰ نفر از نمایندگان

می باشد.

مجدداً قابل پیشنهاد به مجلس

نمی باشد.

دارد.

ماده ۱۳۶- امضای مقامات مسؤول را

ندارد.

ماده ۱۴۲- طرح/ لایحه تقدیمی دارای یک موضوع است و پیشنهاد آن به عنوان ماده واحده مواجه با ایراد نمی باشد.

بیش از یک موضوع مواد متعدد می باشد.

ماده ۱۴۴- رعایت اصل هفتاد و پنجم قانون اساسی شده است.

نشده است. موارد و دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می شود.

ماده ۱۸۵- موجب اصلاح یا تغییر برنامه مصوب نمی شود و نیاز به $\frac{2}{3}$ رأی نمایندگان ندارد.

می شود دارد.

تعداد ..... برگ اظهار نظر به عنوان ضمیمه تقدیم می شود.

مدیر کل تدوین قوانین

نظر اداره کل اسناد و تنقیح قوانین

در اجرای بندهای (۱) و (۳) ماده (۴) قانون تدوین و تنقیح قوانین

و مقررات کشور مصوب ۱۳۸۹/۳/۲۵

۱- در اجرای بند (۱):

الف- در خصوص طرح/لایحه تقدیمی قوانین متعارض وجود ندارد
 وجود دارد که به شرح ضمیمه تقدیم می‌شود.

ب- در خصوص طرح/لایحه تقدیمی قوانین مرتبط وجود ندارد
 وجود دارد که به شرح ضمیمه تقدیم می‌شود.

۲- در اجرای بند (۳):

با عنایت به بررسی‌های به عمل آمده قانونگذاری در این موضوع لازم است.
 لازم نیست.

تعداد شش برگ سوابق قانونی و دلایل ضرورت قانونگذاری به ضمیمه تقدیم می‌شود.

مدیر کل اسناد و تنقیح قوانین

سوابق قانونی و دلایل ضرورت قانونگذاری

- سوابق قانونی

جدول سوابق قانونی معاهده بین دولت جمهوری اسلامی ایران
و دولت ژاپن در زمینه انتقال محکومین به حبس

ردیف	عنوان	تاریخ تصویب	مواد	متعارض	مرتبط
۱	قانون راجع به استرداد مجرمین	۱۳۳۹/۲/۱۴			

قانون راجع به استرداد مجرمین

مصوب ۱۴ اردیبهشت ماه ۱۳۳۹ (کمیسیون مشترک دادگستری مجلسین)

فصل اول - شرایط استرداد

ماده ۱ - در مواردی که بین دولت ایران و دول خارجه قرارداد استرداد منعقد شده استرداد طبق شرایط مذکور در قرارداد به عمل خواهد آمد و چنانچه قراردادی منعقد نشده و یا اگر منعقد گردیده حاوی تمام نکات لازم نباشد استرداد طبق مقررات این قانون به شرط معامله متقابل به عمل خواهد آمد.

ماده ۲ - استرداد وقتی مورد قبول دولت ایران واقع خواهد گردید که شخص مورد تقاضا به اتهام یکی از جرائم مذکور در این قانون مورد تعقیب قرار گرفته یا محکوم شده باشد.

ماده ۳ - دولت ایران می تواند بنا بر درخواست دول خارجه افراد غیر ایرانی را که در قلمرو دولت ایران اقامت دارند در صورت وجود شرایط زیر به دولت تقاضاکننده تسلیم نماید.

۱ - جرم ارتكابی در قلمرو دولت تقاضاکننده به وسیله اتباع آن دولت و یا اتباع دولت دیگر واقع شده باشد.

۲ - جرم ارتكابی در خارج از قلمرو دولت تقاضاکننده به وسیله اتباع آن دولت واقع شده باشد.

۳ - جرم ارتكابی در خارج از قلمرو دولت تقاضاكننده به وسیله شخصی غیر از اتباع آن دولت واقع شده باشد. مشروط بر این كه جرم ارتكابی مضر به مصالح عمومی کشور تقاضاكننده باشد.
ماده ۴ - درخواست رد و یا قبول استرداد با رعایت مقررات مذکور در مادتين دوم و سوم این قانون فقط در مورد جرائم زیر ممكن است:

۱ - در مورد هر عملی كه طبق قوانین دولت تقاضاكننده مستلزم مجازات جنائی باشد.
۲ - در مورد هر عملی كه طبق قوانین دولت تقاضاكننده مستلزم مجازات جنحه باشد مشروط بر این كه حداكثر مجازات مقرر در قانون كمتر از يك سال حبس نباشد در مورد کسانی كه محكومیت یافته‌اند استرداد در صورتی ممكن است كه مدت محكومیت بیشتر از ۲ ماه حبس باشد.
در تمام موارد مذکور در این ماده استرداد وقتی مورد قبول دولت ایران واقع می‌شود كه عمل ارتكابی طبق قوانین ایران نیز مستلزم مجازاتهای جنائی و یا جنحه‌ای باشد.
ماده ۵ - در مواردی كه شخص مورد تقاضا مرتكب چند جرم شده هر گاه حداكثر مجازاتی كه طبق قانون دولت تقاضاكننده برای مجموع جرائم ارتكابی پیش‌بینی شده كمتر از يك سال حبس نباشد استرداد امكان‌پذیر خواهد بود.

ماده ۶ - هر گاه شخص مورد تقاضا قبلاً به علت ارتكاب یکی از جرائم عمومی به بیش از دو ماه حبس محكوم شده و بعداً مرتكب جنحه یا جنایتی شود استرداد امكان‌پذیر است هر چند مجازاتی كه به موجب قانون برای جرم بعدی مقرر گردیده كمتر از يك سال حبس باشد و یا محكومیتی كه به سبب ارتكاب جرم بعدی یافته كمتر از دو ماه حبس باشد.

ماده ۷ - شروع به ارتكاب جرم از لحاظ استرداد مشمول مقررات مذکور در این قانون خواهد بود.
ماده ۸ - در موارد زیر استرداد مورد قبول واقع نخواهد شد:

۱ - هر گاه شخص مورد تقاضا ایرانی باشد.
۲ - هر گاه جرم ارتكابی از جرائم سیاسی باشد و یا اوضاع و احوال قضیه معلوم شود كه استرداد به منظورهای سیاسی به عمل آمده باشد.
در مورد اختلافات و جنگهای داخلی استرداد مورد قبول نخواهد شد مگر آن كه در این صورت استرداد پس از خاتمه جنگهای داخلی قابل قبول خواهد بود.

سوء قصد به حیات افراد در هیچ مورد جرم سیاسی محسوب نخواهد بود.

۳ - هر گاه جرم ارتكابی در داخل قلمرو دولت ایران ارتكاب یافته و یا اگر در خارج از آن واقع شده مرتكب در ایران مورد تعقیب واقع و یا محكوم گردیده باشد.

۴ - هر گاه جرم ارتكابی از جرائم نظامی باشد.

۵ - هر گاه طبق قانون دولت ایران یا قانون دولت تقاضاکننده تعقیب یا مجازات مشمول مرور زمان شده و یا به جهتی از جهات قانونی شخص مورد تقاضا طبق قانون دولت تقاضاکننده قابل تعقیب یا مجازات نباشد.

ماده ۹ - هر گاه چند دولت تقاضا رد مجرمی را به علت ارتكاب عمل واحدی بنمایند شخص مورد تقاضا به دولتی تسلیم می شود که جرم در قلمرو آن دولت یا علیه مصالح عمومی آن کشور ارتكاب یافته است.

ماده ۱۰ - هر گاه تقاضای رد از طرف چند دولت و به سبب ارتكاب جرائم متعددی شده باشد شخص مورد تقاضا به دولتی که حق تقدم خواهد داشت تسلیم می شود.

تبصره - حق تقدم در ماده ۹ و ۱۰ با توجه به اهمیت جرم و محل وقوع آن و تاریخ تقاضای رد و تمهیدی که دول تقاضاکننده نسبت به رد مجدد مجرم می نمایند معین خواهد شد.

ماده ۱۱ - هر گاه شخص مورد تقاضا در ایران مورد تعقیب قرار گرفته و یا محكوم شده باشد استرداد وقتی به عمل می آید که تعقیب کیفری با اجزاء مجازات خاتمه یافته باشد معیناً دولت ایران می تواند شخص مورد تقاضا را موقتاً به دولت تقاضاکننده تسلیم نماید مشروط بر این که دولت تقاضاکننده متعهد شود پس از خاتمه رسیدگی او را به دولت ایران تسلیم نماید.

احکام مذکور در این ماده در موردی نیز جاری است که شخص مورد تقاضا به علت امتناع از تأدیه دین توقیف شده است.

فصل دوم - ترتیب استرداد

ماده ۱۲ - تقاضا رد باید از طریق سیاسی از دولت ایران به عمل آید.

تقاضانامه مزبور باید متضمن حکم محکومیت یا قرار جلب به محاکمه یا توقیف یا دستور جلب یا هر گونه اسناد دیگری که دارای اعتبار مدارک مذکور است باشد و جریان اتهام و تاریخ وقوع

جرم و کیفیات قضیه در آن قید گردد. به علاوه دولت تقاضاکننده باید رونوشت مواد مورد استناد را ضمیمه تقاضانامه استرداد نماید.

ماده ۱۳ - تقاضانامه استرداد از طریق وزارت امور خارجه به وزارت دادگستری ارسال خواهد شد در صورتی که وزارت دادگستری استرداد را منطبق با مقررات این قانون تشخیص دهد پرونده امر را به دادرسی شهرستان محلی که شخص مورد تقاضا در آن محل سکونت دارد و با اگر شخص مورد تقاضا محل سکونت معلومی نداشته باشد به دادرسی شهرستان تهران ارجاع خواهد نمود که در جلب و بازداشت او اقدام نمایند.

ماده ۱۴ - دادستان ظرف ۲۴ ساعت از تاریخ بازداشت تحقیقات لازمه را از شخص مورد تقاضا به عمل آورده و پس از تعیین هویت او و اعلام علت بازداشت پرونده را برای رسیدگی به دادگاه جنحه ارسال می نماید.

ماده ۱۵ - دادگاه در جلسه ای خارج از نوبت موضوع را مورد رسیدگی قرار داده و پس از استماع اظهارات دادستان و مدافعات شخص مورد تقاضارأی خود را مبنی بر قبول و یا عدم قبول استرداد صادر و مراتب را به وزارت دادگستری و دادستان اعلام خواهد نمود چنانچه رأی دادگاه بر رد استرداد باشد شخص بازداشت شده فوراً آزاد خواهد شد.

شخص بازداشت شده می تواند در موقع طرح پرونده در دادگاه وکیل یا مترجم برای خود انتخاب کرده و یا از دادگاه بخواهد که برای او وکیل یا مترجمی انتخاب نماید.

ماده ۱۶ - رأی دادگاه از طرف دادستان و شخص مورد تقاضا ظرف ده روز قابل پژوهش است.

ماده ۱۷ - رسیدگی پژوهشی در دادگاه استان در جلسه اداری و خارج از نوبت به عمل می آید مگر آن که دادگاه حضور دادستان و یا شخص مورد تقاضا را برای اداء توضیحات لازم بداند.

رأی دادگاه استان بر تأیید و یا فسخ رأی دادگاه جنحه قطعی و غیر قابل فرجام است و پس از صدور به وزارت دادگستری اعلام خواهد شد تا طبق مفاد آن اقدام شود.

ماده ۱۸ - چنانچه رأی قطعی و مبنی بر قبول استرداد صادر شود وزارت دادگستری دستور اجراء آن را به دادستان صادر نموده و مراتب را به اطلاع وزارت امور خارجه خواهد رساند تا به دولت ایران اعلام گردد.

چنانچه ظرف یک ماه از تاریخ اعلام وزارت امور خارجه از طرف مقامات دولت تقاضاکننده اقدامی در تحویل گرفتن شخص مورد تقاضا به عمل نیاید نامبرده فوراً آزاد شده و دیگر استرداد او به جهاتی که قبلاً تقاضا شده قبول نخواهد شد.

ماده ۱۹ - هر گاه شخص مورد تقاضا انصراف خود را از استفاده از مقررات این قانون اعلام نمود و رضایت دهد که به دولت تقاضاکننده تسلیم شود مراتب در پرونده امر قید و وزارت دادگستری نسبت به استرداد اقدام مقتضی به عمل خواهد آورد.

ماده ۲۰ - در موارد فوری دادستان شهرستان می تواند بنا بر درخواست مستقیم مراجع قضایی دولت تقاضاکننده شخص مورد تقاضا را بازداشت نماید مشروط بر این که ضمن تقاضای مزبور قید شده باشد که اوراق استرداد طبق ماده ۱۲ این قانون تنظیم و ارسال خواهد گردید. تقاضای استرداد و ارسال اوراق باید از طریق سیاسی و در همان موقعی که درخواست بازداشت می شود به عمل آید.

ماده ۲۱ - در مواردی که دادستان طبق مقررات ماده ۲۰ اقدام به بازداشت شخص مورد تقاضا می نماید باید مراتب را فوراً به وزارت دادگستری اطلاع دهد.

ماده ۲۲ - چنان چه از تاریخ بازداشت شخص مورد تقاضا ظرف مدت های مذکور در این ماده اوراق استرداد واصل نشود شخص مورد تقاضا طبق دستور دادستان آزاد خواهد شد و چنانچه بعداً اوراق استرداد واصل شود مطابق مقررات این قانون عمل خواهد شد مدت های مذکور برای ممالک همجوار ایران یک ماه و برای سایر ممالک دو ماه خواهد بود.

ماده ۲۳ - شخصی را که استرداد او مورد قبول واقع شده نمی توان به اتهام جرم دیگری که قبل از تاریخ استرداد مرتکب گردیده مورد تعقیب قرار داد یا مجازات نمود مگر با جلب رضایت دولت متردکننده.

دولت ایران می تواند بنا بر درخواست دولت تقاضا کننده رضایت خود را نسبت به تعقیب و یا اجراء مجازات اعلام نماید هر چند جرم ارتكابی از جرائم مذکور در ماده ۴ این قانون نباشد.

ماده ۲۴ - در مواد مذکور در ماده قبل درخواست اعلام رضایت باید به ترتیب مذکور در ماده ۱۲ این قانون به عمل آید. رسیدگی به درخواست در دادگاهی که نسبت به استرداد اظهار نظر

نموده به صمل خواهد آمد دادگاه پس از رسیدگی به مدارک رأی خود را مبنی بر موافقت یا عدم موافقت یادخواست اعلام می نماید رأی دادگاه در این مورد قطعی بوده و به ترتیب مذکور در این قانون به دولت درخواست کننده اعلام خواهد شد.

ماده ۲۵ - چنانچه دولتی بخواهد شخصی را که از دولت دیگر استرداد به طور ترانزیت از کشور ایران عبور دهد باید بدو از طریق سیاسی از دولت ایران تحصیل اجازه نماید.

اجازه عبور از طرف وزارت امور خارجه به شرط معامله متقابل داده خواهد شد.

ماده ۲۶ - هزینه استرداد و عبور به طور ترانزیت با دولت تقاضا کننده است.

ماده ۲۷ - وزارت دادگستری مأمور اجرای این قانون است.

قانون فوق که مشتمل بر بیست و هفت ماده و یک تبصره است در تاریخ چهاردهم اردیبهشت ماه

۱۳۳۹ به تصویب کمیسیون مشترک دادگستری مجلسین رسیده است (به موجب قانون اجازه

اجراء لوایح پیشنهادی وزیر فعلی دادگستری پس از تصویب کمیسیون مشترک قوانین دادگستری مجلسین) قابل اجراء می باشد.

رییس مجلس سنا - محسن صدر رییس مجلس شورای ملی - رضا حکمت